

כתר אוד עליזו

העלון מוקדש לע"ב אורית בת טוביה ע"ה

פרשת כי תשא

יד' אדר תשפ"ג

דמבי השבת

הדלקת נרות-23:17

צאת שבת - 18:22

רביינו תם-58:18

ולומר עניינות אלו שגמר בלבו. עכ"ל. "תשובה" שכאן אינה מלשון שאלות ותשובות, אלא מלשון שיבת לאלוקים, וממילא לנקודת הטהרה הראשונית של האדם. וכיitz נטהר האדם מכתם החטא שחתא בו? על ידי ארבעת השלבים הבאים:
א. מפסיק לחטא באוטו ענין שעווה שלו תשובה. ב. מתחרט על העבירה בעבר, באמורו: "הלא הבורא יתברך ברוגאי ומעניק לי חיים ואת כל צרכיך, ואיך עברתי על רצונוני הלווי שאלא הייתה עשויה מעשה זה?" אבל אדם ששםה בעבירה שעבר ורך מהלhit שמעתה לא יחוור עלייה, אין זו תשובה אמתית. ג. מקבל על עצמו בקבלה גמורה והחלהיט שלulos לא יעשה שוב מעשה זה. ד. מודה בפיו בין ריבונו של עולם על חטאו. ויעירו של זידוי הוא: "אנא ה'", החטאתי עויתני פשעתני לפניך ועשיתך וכן, והרי ניחמתי ובושתי במעשי, ולעולם איini חזר לדבר זה", כמו שכחוב הרמב"ם בתקילת הלוות תשובה. אך מה ביאור דברי הרמב"ם: "ויעיד עליון יוזע תעלומות שלא ישוב לה לעולמים?" האם במקורה שב על החטא, מתבטלת התשובה שעשה בעבר? בדברי הכתוב נרמזו דברי הפוסקים שאם עשה תשובה אמתית - נמחקת אותה עבירה גם אם אחר כך פיתחו יציו ושוב נכשל בה. וכוכות הרמב"ם לומר, שמייד עליון יודע תעלומות כי החלטתו כעת שלא לחזור על החטא היא כנה ואמיתת, ומגר בדעתו באופן מוחלט שלא ישוב לה לעולמים. ויש בזה עידוד גדול לשוב בתשובה, שגמ אמר חזק ונכשל - לא יתיאש, אלא ישוב ויקבל על עצמו בבחלה גמורה שלא ישוב לה לעולם. ויבחן היכן היהיטה טעותו ומהוי הפרצה שבגללה נפל שוב בחטא, ויגדור אותה, ורק יבנה עצמו בשலבים, עד שיגיע למדרגה שחטא זה כבר איןנו ניסין גדול עבורי, ובנקל מתגבר בו על יצרו, ומתרוך כך גיע לשלהות האמתית, והיה זו ותורה לפני בוראו, שבת שלום.

אשת חיל

ויתור החברת בשירות המטבח

הלוות דם ובייצים

ביביצה אסורה שהתערבה באחריות

אמס נמצוא דין בחולמון, שהביביצה
אסורה, והתערבה ביביצה זו בתערובת ביצים
אחריות הטרופות בקURAה, כל הביצים
אסורות עד שיהיו שישים ואחת ביצים
בשרותו נגד ביצת האיסור. ואם כל חלמוני
חלמוני ניכר בפני עצמו, מותר לאכול כל
חלמוני שעליו אין דין, אבל החלבוני כולם
אינם מוסמך בחולמון האמור.

הטעם שצורך פי ששים ואחת ולא די
בששים כל האיסורים, כיוון שיש ביצים
קטנות ויש גודלות יותר, וכך ליהו
כטוחים שבודאי יש ששים נגד ביצת
האיסור, אנו לוקחים ביצה אחת יותר. ויהי
(הנאה פון האיסור)

פרק ה' שבוע

הగאון הרב זמיר כהן שליט"א

את הפרשנות העמוקות בתורה היא בקשת משה רבו: "ויעתה אם נא מצאתך
בעיני, והודיעני נא את דרך ואידער וכו' הראני נא את כביך", ותשובה ה' אליה: "אנ'
עשביר כל טוב על פניך, וקרואתי בשם ה' לפניך, ומגמי את אשר אחשׁ אחן ורוחמתה את
אשר ארכחים". חכמי תורת הסוד, והרמב"ם במורה נבוכים, האריכו לobar פרשה זו,
שколо סודות מדרכי ההנאה העילונה עם בני אדם. אולם כאן נתבונן בסיסים דבריה ה'
יתברך למשה רבו: "וינצני את אשר אחשׁ אחן, ורוחמתה את אשר ארכחים". "וינצני" מלשון
חניתה, "וינצקי" מלשון רחמים והימה פניםית, כמו רחם, לחוס על האדם ולא
לגמול לו כרשעתו. אך מה הכוונה במילים: "את אשר אחשׁ", "את אשר ארכחים". האם
לא די היה במילים "וינצני" ורוחמתה את אשר אהפץ? אולם עידוד גודל יש כאן
לאדם שנכשל בחטא ועשה תשובה, והוא חי בפחד, באומורו לעצמו: הרוי כבר
נכשלתי בעבר בחטא זהה ושבתי עלייו בתשובה אמיתית, והייתי בטוח שלא אשוב
לחטא זהה לעולם, וננה עתה מעדרתי שוב ונפלתי. האם יש לי כפרה? ומתוך כך עלול
להתאייש מעצמו ולש��ע באוטו החטא לעולם. גילה הקדוש ברוך הוא במילים אלו,
ועל אף שהכל גלי וצפי לפניו יתרך, וידעו שאדם זה שעווה בעת תשובה
מכל הלב, עתיד להיכשל שוב בחטא, ושוב לעשות תשובה, בכל זאת, לאחר שכעת
תשובתו אמיתית, וגמר בדעתו בהחלטה גמורה שלא לאחטא再者, "וינצני" -
כעת, "את אשר אחשׁ אחן" בעחידך כאשר יכשל שוב ועשה תשובה, "וינצקי" - כתע,
"את אשר ארכחים" - בעתיד. הנה, כשהגדיר הרמב"ם את מהות התשובה (פ"ב
מהלכות תשובה ה"ב), כתב: "ומה היא התשובה? הוא שיעוזב החטא וחטאו, ויסירנו
מחשבתו" ככלומר מהתכוון לחזור עליו, ויגמור לבלו שלא יעשה עוד, וכן יתנהם על
שUber, ויעד עלייו יודע עלולות שלא ישב לזה לעולם. וצריך להתחווות בשפתיו

ילקוט יוסף

סימון רמד – מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראש"צ הגאון
הרב יצחק יוסף שליט"א

ב וכל זה זוקא במלאת התולש כמו חפירת בגד וכיוצא בזה. אבל במלאת המחוור כגן לבנות לו ביתו או לפחות שודחו, גם אם עשו הגוי בקבלותות וקצת לו שכו אסור להניח את הגוי לעשות מלאכתו בשתב, מפני מראית העין, שיחסדתו שוגני שכיר יום הוא, ולא ידעו שהגוי עושה בקבלותות. ואuditא דונפשיה קא עבד. ואין חילוק בהז בין מלאתה היחיד למלאתה הרבים. ומכל מקום אם רבו חשבתי העיר וניגים לבנות בתיהם בקבלותות ולא בשכירות, מותר להניח את הגוי לעשות גם בשתב בקבלותות, ואפילו הקובלן הראשי לבודו עושה בקבלותות ושאר כל הפעלים שלו הගים מקבלים שכירות יומית מותר להניח את הגוי הקובלן לעסוק במלאתה הבניין בקבלותות גם בשתב, שכןון שהדבר ידוע שהגוי עושה בקבלותות כמנגה רוב בני העיר, אדעתא דונפשיה קא עבד, ולא יחשדוו שעושה בשכירות יומית. [ליקוט יסוד שם רב ב' עמנו פרבו]

להפטה: מ"ר ה רב דוד שלום [בצור] בן מקטוריה, הרבנית צביה כהנה בת הרבנית אביגיל, יוסט עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויין, ייבן בן אהובה, אריה בן שממה, זידיה בן אבטיל, יהודה יחיקן בן אריס, מריס בת אסתר, אברהם אלברט בן בליניה, משה בן בלניה, הרב בירמן דב בן סימה רחל, יצחק חיימס בן איזהה, שלמה בן חיל, הדסה בת דקלה, ובקה בת אלוטו. שירה בת אביגיל אלה, שלל בן רוטל, נבי ישראלי בן איברלו והבדיל לע"ג: אשר מסעד בו עזינה, הרב אוון גור בלבגה ואקסאל'ם טובי ציוויל באסטרטאסן יוכבד בת רזיל ברכבת, ר' חיים אבא וב שופרה יעיל זיל.

אליבא דהילכתא

הרה"ג בניין חותה שליט"א

שאלה: מדוע במצבם לחם משנה בשבת צרייך שהיה הלחם משנה שלם הרוי המן היה פתיתים ולא שלם? תשובה: משום כבוד שבת צרייך שהיה לחם משנה שלם וגם המן אף שהיה פתיתים אבל כך יצירתו מתחילה לפתיתים ונחשב כל פתית לשלים ולא שהיה גדול ונחلك לפתיתים.

ביאורים: כתב האורחות חיים חז"א דין ג' סעודות סע"ג ב' בשם הרמב"ם שכחוב ז"ל שצרכיך לקבוע שלשתן על היין ולבצעו בשתי כשרות שלמות.etz"ב שהרי לשון הרמב"ם בהלכות שבת פ"ל ה"ט וצרכיך לקבוע כל סעודה משלשתן על היין ולבצעו על שתי כשרות שלמות וצ"ב. והנה לשון השו"ע בס"י קסח' סע"ב' כתוב אם על שתי כשרות והוסיף הרמ"א שלימות. ובס"י קסח' סע"ב' כתוב אם יש לאדם שני חצאי לחם ואין לו לחם שלם, יחרבם יחד בעץ או בשום דבר שלא יהיה נראה, ודינו כדין שלם ואפלו בשבת יכול לחרבם. וככתב המג"א בס"ק ז' שבשבת צרייך שלם. ובשו"ת מוקומ שמואל סי' מד' והובא בכיו בו שבת חז"א עמי' תפה' למד שדעת מրן והרמ"א שלם הוא ורק הידור ולא מעכב וראיה שההשו"ע לא הזכיר זה וגם לא בראשונים ובאחרונים הזכיר שלם והרמ"א כוונתו להידור וראיה שב"מ לא הזכיר שלמות וגם מרן בס"י קסח' שהזכיר בדרך אגב שלימות רק ללמד שמורת שבת לחרבים אבל אין חיוב וחלק על המג"א. אלא שמצוינו במרדי כי בפסחים בתחילת סדר של פסח שכותב שבכל יום טוב בעין לחם משנה שלם וצ"ב על דבריו. ועיין בספר גבורות ה' למחר"ל פרק סג' על ההגדה של פסח שכותב מה שצרכיך לחם משנה שלם ורק משום כבוד השבת. ולענ"ד לגבי השאלה שהמן לא היה שלם אלא פתיתים אדרבה כיוון שהיה פתיתים מתחילה יצירתו נמצא שהוא כשלם ורק אם היה שלם והתפורר אז נחשב שאינו שלם.

פירישות של מրן רראש הישיבה מכל ענייני העולם הזה, הנה גודלה ומיחודה במיננה. כך למשל, העיד פעם מרן באזני אחד ממunkerבו, בעית ששהאלחו בענין פת הבאה בכיסוי... בברכתה: "איני מבין מה כלם מתרגשים מזה. אני, מגיל עשר, לא טעטתי טעם כל ענינה..." כמובן, העיד תלמידי, כי ממש שׂנאים נגף קון לצום בימי שמי וחויבין, אלא רק בימי טהרה בזמנם ובתחנויות. כמובן, שהנרגשות מעין אלו אינן שיכות בכל אחד ובכל מצב, ולהרבנות בזמנם עוז את כל כחות גופם ונפשם בלמוד התורה והקדושה ובਬирת המדות ותקנון. המשחה היבא עיד על תעכזותם גוף ונפש של מרן רראש הישיבה בנזון זה. הנה זה כאמור שכב מרן בביתו על מטבחו, לאחר שפשה בבית החולמים וטפל באנטיביוטיקה תריפה. מרן כבר היה אז זקן וחלש, והאנטיביוטיקה החילישה אותו עוד יותר. לפני המלצותם של הרופאים, אם ייאל מרן מאכלים המכילים חומרים טובים, כגון יוגurt, תוחזק גוףנו עד קאוד. בסי הקייפי את מטבחו של מרן בדאגה, ונעשה לשכנעו לאכל יוגurt. "אבא!" הפסיקו לו, "הלא זהו ענן של בריאות. אנה, בברשותה"ו. כל בימי גומעתנו מאכלת מاقلתי תענג, האם עתה אחול מלגה?" שאל. אך בימי ממאכל זה. כל בימי גומעתנו מאכלת מاقلתי יוגurt, לא רצה לטעם וזקאק בשנות זקנותו חפית הפציזו והזענינו, בקשו ובקשו, עד שלבזו של זקן לא יכול קה' לספר לך. מותן קילשון הרבה הביע את הסכנותה, והיק שאל אשר עליה על פניו ניקם של בבי הבית. אך ממלחין קי' של מרן יcia כח' מקשת לנו שיגו יוגרט עזים בפישאות מזקנות, ובעבור זקן קאוד גאנז התיישב היוגרט אל מטבחו של זקן, בצלוחית. מרן רראש הישיבה התחזק בשארית חותמו והתיישב על המיטה. זו הייתה האחת אחותה בקשי בצלוחית, והוא נשיה הרימה מעט יוגרט בפה. קון הביט בBUF קיינונט, עצם את עיני, וכמעט שטהל לברך "שלהל". אולם לפטע פחאמ, לאלו גאנז מסה בז רות מלחה, זיך את קר היוגרט, דקה את האצלחת מלפניו והכריז: "לאו לא! קאוד שלא אקלחי כל החטים - לא אפל עטה, ליעת זקנוני" אבקען את מחלתקים על שעטרכות אונקס", פנה לבני ביתו, "הבינו נא ללב", והוא שב ווישכ卜 על המיטה...

אה סוך לא הטענין קלאן האומרו!
אעקר אל: "אער גאנז"
לא הקען, וויסטיק זיין לא שטאָען
האַקָּאַל?

קאי' ג'ה זיא
זקק ז עזען
גאנז אַעֲהָעָק

אַעְקָאַ, גַּאֲהָה אַעְלָמָעָז שְׁוֹעָז אֵל
הַאָּזֶן גַּעַמְּזָעָז אַרְכָּה כִּסְלָז
זְגַעַמְּזָעָז וְעַמְּזָעָז אַעְזָעָז

ימוד הלכה יומי - רק 5 דקוט
בנושא הצניעות
מפי הרבנית רות שמש תל"ת"א
טל"ת 117161-03

אומ"ק פקס 050-5218899

הגעמי למסקנה
שהאנטיס היחדים
שאני רוצה בת"י
האם אלה שרצו אותם בתמי'יהם
גם כטאן לי
שם דבר להצע
חו"ז מאת
עצמי

בואי תתחברוי
לקו יהשועות
(הלבות צניעות
וסיפור יהשועות)
**3 דקוט ביום
מצילות חיים
ותרא יהשועות
בכל התחומים**

מספר חক 073-383-4050
רעות. לרופאות כל חולין עם ישראל וגואלה שלמה בהסדר וברחמים. להוספת שמות ותורומות לעלון היגו 050-5218899 # 2448 ואז 5